

ЯКОВ ПОЛОНСКИ НА ПЪТ ИЗ КАВКАЗ

Превод от руски: Ана Александрова, —

chitanka.info

С теб, Кавказ, се сбогувам... Сред каменни
върхове крепост яка си ти!
Войнствен край на грузинците пламенни,
Тифлис, слънце блестящо, прости!

Полетял през рътлина заснежена
и преминал Казбек и Дарял,
аз подготвям душата разнежена
за сражения в земния дял.

И се вслушвам на Терек във бурните
мътнопенни, тревожни вълни...
Но конете към север са втурнати
и звънчето надеждно звън!

Висини, в сиви облаци скътани,
отстъпете пред момъка смел!
И разстилат се степи пред пътя ни,
а зеленото — няма предел...

Във душата се влива просторът чист
след властта на планинския гнет.
И гласът на звънчето е тъй сребрист,
а конете се носят напред.

Препусни! Гасне залез. Пред къщите
мълчаливо казаците бдят...
Кървав месец изгрява... И смръщен е,
и огньове далечни трептят...

Труп на кон различавам в пътеката,
грак на гарван долавям встрани...
На Печорин ли сянката — леката,

ни догонва?... Конете гони!

2

*Колко радост, печал и страдание
с търпелива душа преживях...
Стига погледи, трепет, мълчание!
Свойто „сбогом“ изричам без страх.*

*Но боя се, че орис нечакана
ще ме стигне и в път устремен;
и тъгата по теб неизплакана
ще удави самотния ден.*

*И ще спомням дома с увенчания
двор с асми, тоя прелестен кът,
гдето в шепот, прелял от желания,
часовете несетно текат.*

*Ароматът на рози и вадата,
над която дайрето звучи...
Личицето лукаво, наградата,
обещана от твоите очи!*

*Искам всичко — лъжите, измяната,
оковали до днес паметта,
да изчезнат, изтекли със пияната
на реките планински — в степта.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.